

kunne bidrage til en forenkling og hurtigere behandling i mange tilfælde.«

Over forslaget til folketingsbeslutning afgav udvalget en beretning, hvori det hedder:

»Udvalget har behandlet forslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Justitsministeren har således oplyst, at statsministeriet efter henstilling fra folketingets ombudsmand i en cirkulæreskrivelse af 12. oktober 1973 anmodede ministerierne og styrelserne om, for så vidt særlige forhold, herunder personaleforholdene, ikke taler derimod, at gennemføre bl. a. følgende ordninger:

1) en ordning, hvorefter der i tilfælde, hvor sagens behandling trækker længere ud, end vedkommende ansøger eller klager med rimelighed bør regne med, gives den pågældende underretning om, hvorpå sagens behandling beror, og så vidt muligt oplysning om, hvornår han kan regne med, at afgørelsen vil foreligge;

2) en ordning, hvorefter erindringskrivelser fra ansøgere og klagere i almindelighed besvares omgående med oplysninger som angivet ovenfor under 1).

Endvidere har justitsministeren givet udtryk for, at regeringen var indstillet på positivt at overveje mulighederne for at udforme generelle regler om behandlingsterminer, svarfrister og underretningspligter, dvs. regler, der som udgangspunkt skal gælde for alle myndigheder og på alle sagsområder, hvor der træffes afgørelser i forhold til borgerne. Det er dog samtidig justitsministerens opfattelse, at disse spørgsmål har så nær sammenhæng med overvejelserne om at regulere forvaltningens sagsbehandling som led i en almindelig forvaltningsprocesreform, at det ville være uhensigtsmæssigt at søge regler herom fastsat isoleret herfra.

Justitsministeren har endvidere erkendt, at behandlingstiden for visse typer af sager i perioder kan afvige betydeligt fra, hvad en borger normalt vil forvente, og dette kan øge behovet for mere faste regler om underretningspligten. Den nævnte sammenhæng med gennemførelsen af en forvaltningsprocesreform vil naturligvis ikke tale imod, at der i sådanne tilfælde fastsættes særlige regler om underretningspligten m. v., således som det også allerede er forekommet i praksis.

I denne forbindelse har justitsministeren endvidere oplyst, at statsministeriet over for justitsministeriet har givet udtryk for, at man er indstillet på i tiden indtil gennemførelsen af en forvaltningsprocesreform at indskærpe cirkulæreskrivelsen af 12. oktober 1973. Endvidere har indenrigsministeriet meddelt justitsministeriet, at man vil henstille til kommunerne at følge de retningslinjer for sagsbehandlingen, som er angivet i den nævnte cirkulæreskrivelse.